

den Gang imellem de to Principper: Bruttobeskatning eller Nettobeskatning. Den højtærede Minister har med stor Styrke gentaget i Dag, hvad han har sagt flere Gange tidligere, at han ved sit Forslag formentlig vilde have kunnet raade Bod paa i hvert Fald de fleste af de Kalamiteter, der siden er opstaaet. Jeg tror det ikke; jeg tror, at hans Forslag, som jeg den Gang havde Lejlighed til nærmere at udrede, var saare mangelfuldt. Det var ikke om de Byrder, der skulde lægges paa Skibsfarten, vi var uenige, thi det var givet, at vort Forslag krævede lige saa meget af Skibsfarten, som den højtærede Regerings Forslag gjorde, saa paa det Punkt vilde vi med Lethed have kunnet enes; men det var Fremgangsmaaden, det uretfærdige ved selve Bruttoafgiften, den fuldkomne Vilkaarlighed, som prægede Regeringens Forslag, vi den Gang mente ikke at kunne gaa ind paa. Men i hvert Fald synes der nu at være Enighed om, at hvilken af de to Veje man end var gaaet, ja, selv om man var gaaet den af det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) anviste Vej, vilde man have staaet magtesløs overfor den store Kalamitet, der er indtraadt i de sidste Maaneder.

De Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Nyborg, vil jeg af de Grunde, som jeg begyndte med at fremhæve, ikke komme nærmere ind paa. Jeg vil kun sige, at efter min Mening under vurderer det ærede Medlem fra Nyborg i meget betydelig Grad baade de Omkostninger, Skibsfarten har paa nærværende Tidspunkt, og dens yderst vanskelige Stilling. Jeg tror for Eksempel ikke — den højtærede Indenrigsminister har allerede anført det samme —, at det Assurancetal, det ærede Medlem nævnede, kan gælde for et rigtigt Gennemsnitstal. Det er nu overhovedet ikke muligt at nævne et Tal, der ganske slaar til, thi der spiller en Række forskellige Forhold ind i de enkelte Tilfælde, for Eksempel, om man skal hente Kul i England paa den Maade, at Skibet gaar over i Ballast, thi saa maa man udrede Assurance to Gange. Ogsaa Forholdet mellem Skibets Forsikringsværdi og den Kulmængde, som Skibet kan bringe, spiller med ind. At fastsætte noget normalt Forhold er, efter min Erfaring i hvert Fald, ganske umuligt. Men Tallet ligger under alle Omstændigheder betydelig højere — hvis vi skal tage et Gennemsnitstal — end det af det ærede Medlem fra Nyborg angivne. I et Eksempel, som jeg har nævnt for den højtærede Indenrigs-

minister, var Beløbet 120 Kr. pr. Ton Kul, men der kan ogsaa være Tilfælde, hvor Assurancen er højere. Det afhænger, som sagt, af individuelle Forhold, som det er meget vanskeligt at finde noget virkelig gyldigt Fællesudtryk for.

Overfor det ærede Medlems Dom i Almindelighed over den Maade, hvorpaa Skibsrederne „udbytter“ Samfundet, maa jeg sige — bortset fra Fortiden, da der sikkert er indhøstet uhyre Fortjenester, som ogsaa efter min Mening var større end rimeligt —, at jeg tror ikke, der paa nærværende Tid er Tale om nogen Udbytning. Maaske kan der være Fortjeneste, ogsaa en ret betydelig Fortjeneste, i mange Enkelttilfælde, men der er Tab i andre, og min Overbevisning, som dog er bygget paa noget Kendskab til disse Forhold, er den, at hvis man i dette Øjeblik stillede Skibsfarten frit overfor det Alternativ, om den foretrak at sejle eller at ligge stille, vilde de allerfleste anse det for fordelagtigst at ligge stille, og det af mange forskellige Grunde, baade fordi det er saa ganske usikkert, om en Rejse bringer Fortjeneste eller Tab, og fordi det, hvis Skibet torpederes, ikke er muligt, selv om Rederiet faar en betydelig Assurancesum udbetalt, at faa et andet Skib i Stedet for det tabte. Assurancesummen vil i overordentlig mange Tilfælde heller ikke være tilstrækkelig til senere at anskaffe et Skib i Stedet. Endelig vilde man sikkert foretrække at ligge stille paa Grund af andre Forhold, som jeg ikke behøver at komme nærmere ind paa her, fordi alle Medlemmer i større eller mindre Grad vil kende dem, Forhold, som gør det til en saa uendelig risikabel, ja, næsten utaalelig Ting at drive Skibsfart paa nærværende Tid. Men som baade den ærede Handelsminister og den ærede Indenrigsminister pegede paa, staaer Rederierne jo ingenlunde frit under de nuværende Forhold — i hvilken Grad de staaer ufrit, er man afskaaret fra at tale om her. Det er Forhold, som er i høj Grad komplicerede, og hvor dels en direkte eller indirekte Tvang, dels et Hensyn til Samfundet spiller stærkere ind end Ønsket om pekuniær Vinding. Saaledes er i hvert Fald Forholdene siden den 1. Februar 1917.

Birch: Maa jeg først til det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), der nu talte, sige, at Grunden til, at jeg har taget Ordet i denne Sag, er den, at det forekommer mig, at denne Sag er, som jeg nu har nævnt mange Gange, Øjeblikkets mest